

Operacijski sustavi za ugrađena računala – međuispit, 23. 4. 2015.

1. U nekoj arhitekturi gdje procesorska riječ ima 8 bita treba napraviti tip podataka sa 16 bita (za koji je najveći broj 0xFFFF). Za njegovo ostvarenje korištene su dvije varijable: unsigned char a1, a2. Prva a1 sadrži niži 8 bita a druga a2 viši. Napišite makro INC(), DEC() koji povećavaju/smanjuju 16-bitovni podatak (pohranjen u a1 i a2) za jedan. Makro ne trebao vraćati vrijednost. Pretpostaviti prelasku granice s 255 u 0 pri zbrajanju te s 0 na 255 pri oduzimanju.

```
#define INC() do { a1++; if (a1 == 0) a2++; } while(0)
#define DEC() do { a1--; if (a1 == 0xFFFF) a2--; } while(0)
```

2. Zadane su dvije slične strukture struct first i struct second koje imaju jedan element za istu namjenu, ali se različito zove: size_t first_size za prvu i size_t second_size za drugu. Napišite makro SET_SIZE(obj, struct_name, size) koji će postaviti veličinu objekta u odgovarajući element strukture. Npr. za varijablu A tipa struct first poziv SET_SIZE(A, first, 25) se treba prevesti u A.first_size = 25. Povratna vrijednost makroa je postavljena veličina.

```
#define SET_SIZE(obj, struct_name, size) { (obj).struct_name##_size = (size) }
```

3. Napišite makro NONZERO(a, b, c, d) koji će za četiri ulazna parametra vratiti prvu vrijednost različitu od nule (vrijednost ako a!=0, b ako je a==0 i b!=0, itd). Ako takva vrijednost ne postoji, vratiti -1.

```
#define NONZERO(a,b,c,d) (a?a:(b?b:(c?c:(d?-1))) )
```

4. Neki sustav zadan s mnoštvom datoteka s izvornim kodom treba pripremiti za ugrađeni sustav. Sliku sustava treba učitati na adresu ROM=0x100, ali se po pokretanju tog sustava sve treba prebaciti na RAM=0x100000. Prebacivanje treba obaviti funkcijom init() u datoteci init.c (koja se jedina priprema za izvođenje iz ROMa, nema nikakvih dodatnih pomoćnih funkcija na raspolaganju). Napišite potrebnu skriptu povezišava (ldscript.ld) te sadržaj datoteke init.c. Pretpostaviti da će pri prevođenju nastati samo odjelci .text, .rodata, .data i .bss.

```
ldscript.ld:
ROM=0x100;
RAM=0x100000;
SECTIONS {
    .init ROM: { init.o (*) }
    .start = ROM + SIZEOF(.init);
    .ostalo RAM: AT (start)
    { * (.text, .rodata, .data, .bss) }
    size = SIZEOF(RAM);
}

init.c:
void init() {
    extern char start, size;
    char *rom = &start, *ram = 0x100000;
    int i;
    for (i = 0; i < (size - t_size); i++)
        ram[i] = rom[i];
}
```

5. U nekom sustavu kada neka naprava izazove prekid ona na adresu 0x4000+irq stavlja jedinicu, gdje irq određuje i prioritet naprave (manji broj predstavlja veći prioritet). Pri prihvatu prekida programski treba proći iaj dio spremnika i ustanoviti koje naprave koja traže prekid (i obratiti se jedinice). Definirati potrebnu strukturu podataka te ostvariti sučelje za registraciju funkcije za obradu pojedinog prekida void register(int irq, void *handler) i funkciju void interrupt_handler() koja će se pozvati po detekciji zahtjeva za prekid. Obrada prekida treba biti prema prioritetima – programski ostvariti prihvat i obradu prekida prema prioritetima (sama obrada treba se moći prekidati). Pretpostaviti da funkcijama enable_interrupts() i disable_interrupts() se može omogućiti i zabraniti prekidanje te da u sustavu ima 30 naprava.

```
#define N 30
void (*hnd[N])(int irq);
int irq[N], scp[N], cp = N+1;
char *base = 0x4000;
```

```
void register (int irq, void *handler) {
    hnd[irq] = handler;
}
```

```
void interrupt_handler() {
    int i, hprq = cp;
```

```
for (i = 0; i < N; i++) {
    if (base[i] == 1) {
        irq[i] = 1;
        base[i] = 0;
        if (i < hprq)
            hprq = i;
    }
}
```

```
while (hprq < cp) {
    irq[hprq] = 0;
    scp[hprq] = cp;
    cp = hprq;
    enable_interrupts();
    hnd[hprq](hprq);
    disable_interrupts();
    cp = scp[hprq];
    for (hprq = 0; hprq < cp; hprq++)
        if (irq[hprq])
            break;
}
```

```
}
}

Neki ugrađeni sustav posjeduje 64-bitovno brojište na adresi 0x500 koje odbrojava od početne vrijednosti 0xFFFFFFFFFFFF prema nuli s frekvencijom od s 1 MHz i koje se može čitati. Ostvariti funkcije long get_time(), set_time(long new_time), void delay(long period) i void delay_until(long time) koje dohvaćaju sat, postavljaju sat, odgađaju program za zadani broj mikrosekundi te odgađaju program dok ne dođe zadano vrijeme. Vrijeme (sat) neka bude izraženo u mikrosekundama. Pri pokretanju početna vrijednost sata treba biti 0. Odgodu ostvariti radnim čekanjem.
```

```
#define CNT ((long*)0x500)
long zero = 0xFFFFFFFFFFFF;
long get_time() {
    return zero - CNT;
}
void set_time (long new_time) {
    zero = new_time + CNT; //ignoring overflow
}
void delay (long period) {
    long now = CNT;
    while (now - period < CNT)
        ;
}
void delay_until (long time) {
    while (time > zero - CNT)
        ;
}
```

quit

7. Globalna varijabla `cnt` mijenja se u funkciji koja se poziva iz obrade prekida, a koristi i u ostalim funkcijama. Koju je ključnu riječ poželjno staviti ispred deklaracije (`int cnt;`)?

volatile

8. Navesti prednosti korištenja `Makefile-a` (u usporedbi s prevodenjem kod kojeg se sve zastavice i datoteke navode u komandnoj liniji).

brže zadati naredbu
brže prevodenje: ne prevode se datoteke koje nisu mijenjane od zadnjeg prevodenja
različite postavke za prevodenje različitih datoteka

9. Koja sve svojstva algoritama za dinamičko upravljanje spremnikom treba razmatrati u okruženju ugrađenih sustava i sustava za rad u stvarnom vremenu?

složenost dodjele/oslobađanje
fragmentacija

10. Navesti prednosti i nedostatke slojevite podjele operacijska sustava (njegova izvorna koda) na sloj apstrakcije sklopovlja (HAL, arch), sloj jezgre (kernel), sloj sustavskih funkcija (api) te aplikacijski sloj (programs).

+ podjela, jasnoća, lokalnost, zaštita
- učinkovitost (poziv mora proći kroz više slojeva)